

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 48

van **SOFIE JOOSEN**

datum: 6 oktober 2017

aan **LIESBETH HOMANS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

Eredienstendecreet - Bedienaar van de eredienst

Met de decreetswijziging van 6 juli 2012 werden de verplichtingen van de gemeente tegenover de bedienaar van de eredienst opgenomen in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten.

Noch het decreet, noch een uitvoeringsbesluit bepalen wat onder 'bedienaar van de eredienst' moet worden verstaan.

Artikel 26 van de wet van 2 augustus 1974 betreffende de wedden van de titularissen van sommige openbare ambten en van de bedienaars van de eredienst stelt de jaarwedden van de volgende door het Rijk bezoldigde bedienaars van de katholieke eredienst vast: aartsbisschop, bisschop, vicaris-generaal van het aartsbisdom of van het bisdom, kanunnik van het aartsbisdom of van het bisdom, secretaris van het aartsbisdom of van het bisdom, pastoor, kerkbedienaar, kapelaan, onderpastoor en parochieassistent.

In een omzendbrief van 14 januari 2005 betreffende het opmaken van de lijsten van gezworenen bepaalde de toenmalige minister van Justitie wie onder bedienaar van de eredienst diende te worden verstaan: "In het algemeen, alle personen die ingevolge een wijding bevoegd zijn actief deel te nemen aan de plechtigheden en de riten van een eredienst. Wat inzonderheid de bedienaren van de katholieke eredienst betreft, dienen als zodanig te worden beschouwd de personen die de hogere wijdingen hebben ontvangen, ongeacht of zij tot de reguliere of de seculiere geestelijkheid behoren."

Het onderscheid tussen hogere en lagere wijdingen binnen de rooms-katholieke kerk is afgeschaft door paus Paulus VI. Er zijn nog drie wijdingen: diakenwijding, priesterwijding en bisschopswijding.

In 'Bedienaars van de eredienst en parochieassistenten' (NJW, nr. 129, 23 november 2005) stelt Kurt Martens: "Er bestaat geen wettelijke definitie, maar aangezien de Belgische Grondwet de interne organisatie van elke godsdienst waarborgt, komt het uitsluitend aan de kerkelijke overheid tot te bepalen wie bedienaar van de eredienst is."

Een en ander leidt bijgevolg tot vragen en onduidelijkheden bij de gemeenten in verband met de woonverplichtingen van de gemeente tegenover de bedienaar van de eredienst.

1. Is de minister het eens met de stelling van Kurt Martens dat uitsluitend de kerkelijke overheid bepaalt wie als de bedienaar van de eredienst van de plaatselijke kerk- en

geloofsgemeenschap wordt aangesteld en dat die automatisch aanspraak kan maken op een woonst(vergoeding)?

2. Kan een diaken die niet door de federale overheid verloond wordt, beschouwd worden als een bedienaar van de eredienst die aanspraak kan maken op de woonst(vergoeding)?

3. Een diaken heeft vaak een gezin.

Moet in dat geval de gemeente instaan voor de huisvesting van het volledige gezin? Moet de gemeente, als er geen pastorie is, een woning of woonstvergoeding voorzien geschikt voor de diaken inclusief zijn gezin? Geldt deze verplichting ook als de bestaande pastorie onvoldoende ruimte biedt voor de huisvesting van dat gezin, waardoor de gemeente een extra-woning moet huren of een woonstvergoeding moet toekennen, terwijl de pastorie blijft leegstaan?

LIESBETH HOMANS

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
INBURGERING, WONEN, GELIJKE KANSEN EN ARMOEDEBESTRIJDING

ANTWOORD

op vraag nr. 48 van 10 oktober 2017

van **SOFIE JOOSEN**

1. Overeenkomstig artikel 21 van de Grondwet is het inderdaad enkel de bevoegde kerkelijke overheid die kan bepalen wie bedienaar van de eredienst is.
2. Het Eredienstendecreet somt nergens voorwaarden op waaraan deze bedienaar moet voldoen ; wel bepaalt dit decreet dat 'hij belast is met de eredienst van de parochie'.

Of een diaken al dan niet recht heeft op een woonstvergoeding is afhankelijk van de taken en bevoegdheden die hij van het representatief orgaan heeft gekregen in een welbepaalde parochie en of hij effectief belast is met de eredienst van de parochie. De gemeente neemt hiervoor best contact op met het representatief orgaan van de betrokken eredienst.

Wanneer er een betwisting is over het recht van de bedienaar op een woning of een woonstvergoeding zijn alleen de burgerlijke rechtbanken bevoegd. En sowieso geldt de verplichting om een woonst/woonstvergoeding ter beschikking te stellen voor ten hoogste één bedienaar van de eredienst per parochie.

3. Wanneer de bedienaar van de eredienst (diaken) een gezin heeft, moet de gemeente/provincie inderdaad instaan voor de huisvesting van het volledige gezin. Dat geldt trouwens ook voor de protestantse, anglicaanse, israëlitische, orthodoxe en islamitische bedienaars van de eredienst. Wanneer de pastorie onvoldoende ruimte biedt, is overleg met de gemeente aangewezen. Bij conflicten zijn ook hier de burgerlijke rechtbanken bevoegd.